

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

การอดอาหารคือการบำรุงสติ

ก่อนจึงหัน

ใจเป็นเครื่องวัดความทุกข์และความสุขของโลก อยู่ที่หัวใจของโลกแต่ละรายๆ เองนะ ทุกข์กับสุขนี้จะไม่อยู่ในที่อื่นใดทั้งนั้น ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศทั่วแดนจักรวาล จะไม่มีที่อยู่ของทุกข์และสุข อยู่ที่หัวใจของสัตว์โลกเท่านั้น หัวใจนี้มีธรรมกับกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกกัน ถ้าหัวใจใดมีธรรมภายในจิตใจ หัวใจนั้นมีความสงบสุขโดยลำดับ จนกระทั่งสุขสุดยอด ถ้าหัวใจใดไม่มีธรรม จะมีสมบัติเงินทองและยศถาบรรดาศักดิ์ กองเท่าภูเขา ล้นฟ้าอากาศก็ไม่มีความหมาย กลายเป็นเรื่องความทุกข์เผาเจ้าของทั้งนั้น

ใครอย่าเก่งกว่าพระพุทธเจ้านะ ส่วนมากที่มันโดนกันอยู่ตลอดทุกแห่งทุกหน ก็เพราะมันเก่งกว่าพระพุทธเจ้าทั้งนั้น แต่ไม่มีเจตนาว่าอวดเก่ง บางรายๆ มี บางรายทำไปโดยไม่รู้ภาษาภาษา แต่บุญบาปนี้ไม่ลำเอียง เจตนาไม่เจตนา ร้อนก็เป็นร้อน เย็นก็เป็นเย็น สุขเป็นสุข ทุกข์เป็นทุกข์ ศาสนาพระพุทธเจ้าของเราเลิศเลอสุดยอดแล้ว ขอให้ท่านทั้งหลายนำไปปฏิบัติ ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนแล้ว ศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นศาสนาคุณุโลกคู่สงสารเรื่อยมาตั้งกับตั้งกัลป์ นี้ละศาสนธรรม เรียกว่า น้ำดับไฟๆ หรือว่ายาแก้โรค แก้ได้อย่างแท้จริง น้ำดับไฟได้อย่างแท้จริง ธรรมดับกิเลสดับได้อย่างแท้จริง คือธรรมของพระพุทธเจ้า ให้พากันยึดกันเกาะนะ

เวลาจนตรอกจนมุมจะมีด้วยกันทุกคน และเมื่อจนตรอกจนมุมแล้วจะเอาอะไรมาแก้ เอาอะไรมาหาทางออกจากความจนตรอก มีช่องผ่านไปได้นี้มีอะไร ความดีงามทั้งหลายเรียกว่าบุญกุศลนี้จะเป็นทางแหวกแนวออกมาได้จากกองทุกข์ทั้งหลาย แต่สิ่งที่กิเลสมันชอบมากๆ นั้นเป็นทางไสเข้าหาพินหาไฟ ให้คิดดูใจเจ้าของ ถ้ามันชอบใจอะไรๆ อันนั้นมักจะเป็นกิเลสเสมอไป ถ้าไม่ชอบใจแล้วเป็นธรรม นี่ในเบื้องต้นของผู้บำเพ็ญ เมื่อบำเพ็ญธรรมที่แรกก็ฝืนอรรถฝืนธรรมไม่ยอมทำ แต่เรื่องของกิเลสนี้ไหลไปเลยๆ

แต่เวลาทำไปๆ ฝึกไปๆ เฉพาะอย่างยิ่งที่ประจักษ์ก็คือการภาวนา จิตตภาวนานี้ พลิกแผ่นดินเลยที่เดียว เวลาไปเจอเข้าอย่างจังๆ แล้วเป็นคนใหม่ขึ้นมา เป็นใจดวงใหม่ขึ้นมา ที่เคยทำความชั่วช้าลามกอย่างมอมแมมนี่พลิกกันเลย ทำไม่ได้ๆ อย่างเดียว นี่ละธรรมเมื่อเวลาเข้าถึงใจแล้ว อยู่ที่ไหนอยากบำเพ็ญแต่ความดีๆ เพราะประจักษ์อยู่ที่หัวใจเรา สมบัติเงินทองอยู่ที่ภายนอก มองไปนั้นกองเงินนี้กองทอง นั้นกองสมบัติ

นั่นเป็นยศถาบรรดาศักดิ์ที่เขาเขียนใส่กระดาษตราเอาไว้ ตัดยศให้ วางไว้ตามบ้านตามเรือนตามสถานที่ต่างๆ นั่นเป็นยศเป็นลาภเรามองเห็นข้างนอก ถ้าพลิกจากนั้นแล้วมองไม่เห็น สมบัติทั้งหลายก็เหมือนกันมองไม่เห็น แต่ธรรมภายในใจนี้มองไม่มองก็มีตลอดเวลา เห็นอยู่ตลอด รู้อยู่ตลอด เย็นตลอด บาบก็เหมือนกัน อะไรก็รื่นเรื่งบันเทิง แต่มองมาดูหัวใจที่เต็มไปด้วยบาปนี้เป็นพินเป็นไฟ นั่นแหละจะพาเจ้าของให้จม

อย่าไปยินดีในการทำบาป ซึ่งเป็นการยินดีในพินในไฟในนรกอเวจีนะ ให้ยินดีในความดีงามทั้งหลาย ถึงไม่อยากทำก็ให้ฝืน ให้เชื่อพระพุทธเจ้า พาสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์มากมายกายกองแล้ว คำสอนพระพุทธเจ้าไม่ผิด แต่เรื่องคำสอนของกิเลส ความซึ่มซาบเกลี้ยกล่อมของกิเลสนั้นร้อยทั้งร้อยเรื่องกล่อมสัตว์ สัตว์โลกจึงจมกันๆ เพราะใจง่าย เชื่อง่าย ทำตามมันง่าย จมได้ง่ายนะ เรื่องธรรมนี้ไม่อยากทำ จนกว่าจะซึ่มซาบเข้าถึงใจแล้วธรรมก็เหมือนกิเลส ที่นี้อยากทำ อยู่ที่ไหนไม่ได้ทำอยู่ไม่ได้ เมื่อถึงกาลเวลาแล้วดีดตลอดๆ ที่จะให้หลุดพ้นจากทุกข์ สุดท้ายก็ว่านิพพานอยู่ชั่วเอี่ยมๆ ไปเลย นั่นละธรรมเข้าถึงใจแล้วเป็นอย่างนั้น ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ

อย่าเพลิดอย่าเพลिनจนเกินเนื้อเกินตัว จะพากันไปจมกันหมดนั่นแหละ ให้เชื่อศาสนา เราเกิดมาในประเทศไทยนี้เรามีศาสนา คือพุทธศาสนา เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ให้เกาะให้ยึดกันนะอย่าปล่อยอย่าวาง ถ้าปล่อยนี้ก็กิเลสฉวยมับๆ อาหารว่างเกิดแล้วๆ ตลอดเวลา ย่ำเรื่อย ลาบหัวใจมนุษย์ให้จมลงในนรก ให้พากันจำ ให้อุตสาหะพยายามทุกคนๆ ที่ใดมีธรรม ที่นั่นเรียกว่ามีความสงบร่มเย็น ถ้าไม่มีธรรมอย่าเอาสิ่งภายนอกมาวัด ไม่มีความหมายนะ จะวัดกันที่จิตใจ สุขก็จะสุขอยู่ที่ใจ ทุกข์ก็จะทุกข์อยู่ที่ใจ บาปกับบุญอยู่ที่ใจ ธรรมกับกิเลสอยู่ที่ใจ วัดกันที่หัวใจ อย่าเอาวัตถุสิ่งของมาวัดกันเฉยๆ อันนั้นมันเรื่องนอกๆ เรื่องภายในนี้สำคัญนะ จำให้ดี

เออ เรื่องพระเราก็เคยพูดเสมอ เน้นหนักมากนะสติ สติเป็นสำคัญ เรื่องจิตตภาวนาไม่มีอะไรเกินสติ สติเป็นพื้นฐานตั้งแต่ต้นๆ จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น พ้นจากสติไปไม่ได้ ปัญญาตามที่หลัง แขนงเข้าไปๆ จนกลายเป็นสติกับปัญญาเป็นอันเดียวกัน เช่นอย่างท่านอดอาหารๆ นี้เพื่ออะไร สติท่านดี อดอาหารเท่าไรๆ สติยิ่งดีขึ้นๆ แต่เวลามาฉันแล้วมันก็มีหลุดๆ ลุ่ยๆ เป็นธรรมดา แต่คนจะตายไม่กินก็ไม่ได้ ต้องมากินเอา ทนเอา พอพืดพอเหวี่ยงกันไป เอา พืดเหวี่ยงไป พระท่านอดอาหาร สติเป็นสำคัญ อดได้วันหนึ่งสองวัน สติจะรู้เนื้อรู้ตัว ความว่างเหงาหวานอนจะไม่ค่อยมี พอสามคืนสี่คืนขึ้นไปแล้วความว่างไม่มีเลย สติติดแนบกับตัวๆ นี้ละอุบายวิธีการบำเพ็ญเพื่อตัวเอง

ทุกซึกก็ต้องยอมรับ ใครจะไม่ทุกซึก ใครอยากจะทำความทุกซึกอย่างนั้น ตั้งแต่ตื่นขึ้นมามันก็หิวข้าวแล้วก่อนล้างหน้าจะว่าไง แล้วให้ออดข้าวไม่ให้กินว่าไง แต่ก็ทนเอาเพื่อความดีงามอันยิ่งใหญ่ยังมีอยู่ข้างหน้า มีอยู่กับที่ว่าฝันเอาๆ นั้นแหละ ให้พากันตั้งใจ การภาวนาผู้ที่ถูกนิสัยกับอดอาหาร จะตั้งสติได้ดีๆ ได้ดีมาก เวลาฉันเข้ามาก็รู้สึกเศร้าๆ หมองๆ แต่ไม่ฉันก็ไม่ได้อีก เอา พอประทังกันไป แล้วติดกันไปพอประทังกันไป ติดกันไปเรื่อย ต่อไปก็ค่อยแก่กล้าสามารถขึ้นมาเอง จำให้ตึนนักปฏิบัติ

เรื่องการอดอาหารบางคนจะไม่เข้าใจ เรบอกชัดเจนเลยว่า การอดอาหารคือการบำรุงสติ พุดง่าย ๆ ว่างั้น ออดไปหลายวันเท่าไรสติสืบต่อ ๆ จนกระทั่งไม่เหลือตั้งแต่ตื่นนอนถึงหลับ ไม่เหลือ นี่ละการอดอาหารอดไปหลายวันแต่เจ้าของมันจะตายละซิ ก็ทน เอา ก็มาฉันกันบ้างพอทนไปได้ แล้วอดอีก นั้น เพราะความดีหาได้ยาก เรื่องอาหารมันยากอะไร หิวข้าวจะเป็นจะตาย เดินไปบิณฑบาตก็ไม่ถึงบ้านเขา มันอ่อนมันเพลีย พอฉันเสร็จเรียบริ้อยแล้ว กลับมานี่เหมือนม้าแข่ง มันติดพันที่นะกำลังทางร่างกาย ติดได้เร็ว แต่ใจนี้ติดยาก เพราะฉะนั้นจึงต้องพยายามใจ

ทุกซึกยากลำบาก เอ้า ทนเอาเถอะ เราทนเพื่อเราไม่ได้ทนเพื่อใคร สติเป็นสำคัญให้ตั้งให้ดี อยู่ที่ไหน อากัปภิกิริยาความเคลื่อนไหว สติสัมปชัญญะให้ติดแนบอยู่กับตัว ผู้ นั้นเรียกว่าเป็นผู้ทำความเพียรโดยแท้ ไปเดินห้อยอก ๆ ในทางจงกรมแล้วว่าทำความเพียรๆ มันห้อยอกๆ อะไร สติไม่มี คิดไปทำทวิป กิเลสเอาไปกินเลี้ยงกันอยู่โต๊ะไหนๆ ไม่รู้ เจ้าของเดินห้อยอกๆ มีไหมวัดป่าบ้านตาด ไม่ต้องบอก เรอยากพุดว่ามีหมดว่างั้นเลย เดินห้อยอกๆ เรื่องจิตนี้กิเลสเอาไปถลุงๆ พวกนี้มีแต่กิเลสเอาไปถลุง เดินจงกรมห้อยอกๆ จำให้ตึนะ หลวงตาบัวเคยห้อยอกๆ มาแล้วเอามาสอนพี่น้องทั้งหลาย เวลายังไม่ได้หลักได้เกณฑ์เป็นอย่างนั้นละ เราเดินจงกรมแต่กิเลสมันลากใจไปแล้ว สติไม่มี นี่ละห้อยอกๆ เข้าใจไหม พอสติเราดี ความเพียรเราดีแล้ว เดินไม่เดินก็เป็นความเพียรอยู่ที่ไหนเป็นความเพียรตลอดด้วยสติ จำไว้นะ ให้พร

หลังจ้งหัน

(โรงพยาบาลนาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ มาขอความเมตตาสร้างตึกสงฆ์อาพาธ วงเงิน ๙ ล้านบาท) เออ ให้ขอไปทางรัฐบาลนะ (โรงพยาบาลมี ๓๐ เตียง งบประมาณไม่เพียงพอครับ) ก็ขอให้เพียงพอ ไปขอ บอกหลวงตาให้มาขอ เพราะหลวงตาช่วยจะตายแล้วเข้าใจไหม กำลังหลวงตาไม่พอ บอกว่าหลวงตาว่าอย่างนั้น อ้าว จริงๆ เดียวนี้ตึก ๓ หลังไม่น้อยนะเรา หนักตลอด เพราะฉะนั้นจึงต้องพักไว้ๆ นี่พักไว้ไม่ไหวก็เลยบอกให้ไปขอรัฐบาล คือมันไม่ไหว ให้ไปขอรัฐบาล เงินพี่น้องทั้งหลายให้ให้เพื่อโลกทั้งนั้น ไม่ค่อยปรากฏนะว่าเพื่อเรา เราสั่งให้เอาเงินไปซื้อนั่นซื้อนี่ไม่เห็นมี ก็ล้นปากอยู่จะไป

ซื้อมาหาอะไรอีก ที่อดอยากขาดแคลน ผู้อดอยากขาดแคลนมีมาก จึงต้องเฉลี่ยๆ ไป ยังมาขออีกเยอะนะอย่างที่ว่า คือเรารับไม่ไหวๆ ๙ ล้านของเล่นเมื่อไร

โนนสะอาดหลังใหญ่ที่กำลังสร้างเวลานี้จนจะเสร็จแล้ว ๒๒ ล้าน หลังหนึ่งอีก ซ้ำกัน ๘ ล้าน พอตีเป็น ๓๐ ล้านโรงพยาบาลโนนสะอาด นอกจากนั้นไปโน้นๆ ช่วย ตลอด มันไม่หวาดไม่ไหวนะ ยังพูดอะไรไม่ได้ละ ยังช่วยไม่ได้ เต็มกำลังเวลานี้ มันมี อยู่ทุกทิศทุกทางรอบด้านที่เข้ามาขอๆ นอกจากนั้นก็เครื่องมือแพทย์ เครื่องมือแพทย์ แต่ละเครื่องของเล่นเมื่อไร แล้วเครื่องมือนี้ส่วนมากมักมาจากนอก เราทำไม่ได้ทำไม เป็น ราคาแพง สั่งมาแต่ละเครื่องนี้เป็นล้านๆ ขึ้นไป เป็นล้านๆ ขึ้นไป เพราะเราเคย ช่วยมาพอ จึงรู้เรื่องเหล่านี้ได้ดี

๙ ล้านของเล่นเมื่อไร พักไว้ก่อนนะ ให้เห็นใจคนอื่นด้วยที่จนด้วยกัน เขาก็ขอ อยู่ตลอดเวลา แล้วก็ให้เห็นใจหลวงตาด้วยว่าจนเต็มที่ยิ่งกว่าพวกนั้นไปอีก อ้าว จน จริงๆ มีเท่าไรออกหมดเลย เงินเราไม่มีเก็บ มีเท่าไรออกหมดๆ ออกตลอดเลย เพราะ เราไม่เคยเก็บ แບอยู่ตลอด แบๆ ตลอด เพื่อโลกเพื่อสงสาร วันหนึ่งๆ ไปโรงพยาบาล ส่งนั่นส่งนี่ ถ้าวันไหนเป็นวันราชการมักจะไปโรงพยาบาลทุกวันๆ โรงนั้นโรงนี้ ถ้าวัน เสาร์ วันอาทิตย์ มักจะไปตามวัด เมื่อวานไปศรีวิไล วิ่งรถ ๒ ชั่วโมง ๑๐ นาที จาก โรงพยาบาลศรีวิไลมาถึงที่นี่ รถเราวิ่งเร็วนะ แข็งแรงด้วย ไปมอบให้เขาเสร็จเรียบร้อย แล้วก็มอบเงินให้อีกสองหมื่น อย่างนั้นแหละ

ไปโรงนั้นๆ มอบเงินให้โรงละสองหมื่น บางที่หมื่นห้า สองหมื่น สามหมื่นดู เหมือนยังไม่เคยให้นะ ให้แค่สองหมื่นลงมา ไปโรงไหนๆ ก็เหมือนกัน สองหมื่น หมื่นห้า ไปอย่างนั้นละ ของเต็มรถนะไม่ใช่ธรรมดา เอาไปเต็มรถเลย พอตีๆ เทปุ๊วะลงแล้ว กลับ ไม่ลงรถ เขาบอกนิมนต์ลงรถ โอ๊ย โรงพยาบาลสู้รถไม่ได้ เราไม่ลง ไปที่ไหนพูด หยอกพูดเล่น มีแต่เล่น มาจะถามๆ นี่จะตีปาก เขาก็รู้นิสัย ก็ใจเราไม่มีอะไร มีแต่ เมตตาล้วนๆ กิริยาอะไรออกไปมันก็เป็นกิริยาเมตตาเสียหมดเลย ไม่มีพิชมีภัย เรียกว่าในอากัปกิริยาของเราพูดได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ บอกไม่มีพิชไม่มีภัย จะแสดงกิริยา ใดออกไปก็มีแต่เมตตา หยอกเล่นไปในตัว

โรงพยาบาลนี้นับไม่ได้นะ เราไม่นับ นอกจากผู้ที่จะคอยสังเกตและนับตามหลัง อย่างที่เอามาเขียนในหยดน้ำบนใบบัว เราระลึกไม่ได้นะ เห็นออกมาในนั้นถึงรู้ เราทำ แล้วๆ ผ่านไปแล้วลืมไปแล้ว เห็นมาเขียนในหยดน้ำบนใบบัวว่าทำอะไรที่ไหนๆ คงจะ ผู้ที่ตามรอยยังมี จำเอาๆ อย่างนั้นละ โรงพยาบาลนี้ไม่น้อยนะ สองร้อยโรงนี้น้อยไปนะ คิดว่า โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่งเลยที่เราช่วยในเมืองไทยเรา เราเห็นว่าคนจนตรอก

จนมุมเข้าสู่โรงพยาบาล เศรษฐีกุฎุมพีก็ตาม ถ้างเจ็บไข้ได้ป่วยแล้วต้องจนตรอกจนมุมด้วยกัน ต้องวิ่งเข้าหาหมอๆ เราเห็นจุดนี้ละสำคัญเราจึงช่วย

อย่างที่ว่าช่วยตานี้ เราช่วยคนตาบอดไม่ให้บอด อย่างนั้นละ ถ้าไม่เชื่อว่าไม่จริงเอา ยกข้อเปรียบเทียบก็เคยยกแล้วไม่ใช่หรือ ก็อย่างนั้นแหละค่านไม่ได้ใช้ไหมละ คนตาบอดไปกลับ คนตาบอดบนศาลานี้เต็มหมด มีแต่คนตาบอดด้วยกัน เราก็ถือไม้อันหนึ่ง ไป ไล่กลับ ไล่ๆ กลับ ตีคนนั้นตีคนนี้ มันกลัวชิมันก็วิ่งชนต้นไม้ชนต้นไม้ แล้วก็ชนกันล้มดาตาซฟงเสียงไม้เปี้ยะๆ มันก็ยิ่งกลัวใช้ไหมละ กลัวก็วิ่งชนกันล้มระนาว ไปไม่ทันชี้ราดพร้อม นี่เห็นไหมโทษแห่งคนตาบอด ถ้าไม่ยกให้เป็นอย่างนี้ หามาแก้ตาให้ตาดี พอตาดีนี้ไปๆ มันวิ่งปั๊บเลยไปเลยเงียบ ไม่มีใครชนต้นไม้ต้นไม้ ถ้าเป็นคนตาบอดชนหมด ยกข้อเปรียบเทียบเอางี้เห็นด้วยไหมนี้ ถ้าไม่เห็นด้วยเอาๆ หลับตาเดี๋ยวนี้เราจะเอาไม้ไล่ตี ให้มันเห็นต่อหน้าต่อตา

เอายนเข้ามาซิ กว้างไม่เอา เอาแคบๆ คนเดี๋ยวนี้ละ เอาๆ ไป ไล่ตีให้คนทั้งศาลาดูคนเดียว ทั้งวิ่งทั้งล้มทั้งอะไร ทั้งชี้ทั้งเยี่ยวราดออกไปเลย ศาลาแตกฮือเลย สองกษัตริย์นี้ออกเข้าใจไหม ชี้กับเยี่ยวออกสองกษัตริย์นี้ออกแตกฮือเลย ก็อย่างนั้นชี้ข้อเปรียบเทียบ เราจึงได้ช่วยเรื่องตา นี่เรายังคิดไว้แล้วเดี๋ยวนี้ ให้ผู้ว่าฯช่วยเราติดต่อทางฝ่ายหมอ เอาทางภาคอีสานก่อน ภาคอีสานเป็นภาคคนจนมาก จากนั้นก็จะไปภาคนี้ภาคนี้ถ้าเรายังไม่ตาย คือตั้งจุดตาลงจุดไหน เอา เราให้ปั๊บเลยจุดนี้ เช่นอย่างโรงพยาบาลศูนย์ให้หมดเลย ให้หมด นี่เรียกว่าสมบูรณ์ ที่นี้เอาไปโรงไหนอีกจุดไหน ศูนย์กลางห่างกันพอสมควรอันนี้อีก แล้วจากนั้นก็ไปภาคนั้นภาคนี้ถ้าเรายังมีชีวิตอยู่เราจะทำอย่างนั้นเรื่อยๆ ไป

เมื่อเช้านี้ก็เทศน์เรื่องศีลเรื่องทาน เรื่องการกุศลเข้าสู่ใจเบิกกว้างนะ ใครมีบุญมีกุศลทางจะเบิกกว้างไปเรื่อยๆ ราบรื่นๆ ต่างกัน คนมีบุญมีกุศลเหมือนคนตาดีเดินทางไปแบบราบรื่น ทางของคนตาบอดไปที่ไหนชนตะๆ นี่ทางของคนทำบาปมาก ใครทำบาปมากเท่าไรนี่ปิดหูปิดตาตัวเอง ไปที่ไหนชนนั้นชนนี้ ไปภพใดชาติใดเป็นภพที่ไม่พึงหวังๆ นั้นละเรียกว่าชนนั้นชนนี้ชนแต่กองทุกข์ นี่ละบาปให้พากันอยากทำมากๆ นะ ให้มันตายกองกันอยู่ที่นี่ ไปที่ไหนไม่ได้ก็ตายกองกันซิ คนบุญเขาไม่ตายกองกัน ดีตึ้งๆ นั้นละบุญกุศล

ใครจะเลิศเลอยิ่งกว่าศาสดา ตรัสไว้ตรงไหนไม่มีผิดมีพลาด ให้เชื่อนะ เราเป็นคนตาบอดให้เชื่อคนตาดี คนตาดีจงไปทางไหนปลอดภัย ถ้าอวดดีว่าคนตาบอดดีกว่าคนตาดีไปก็ชนต้นไม้ให้คนตาดีดู เขาก็หัวเราะละซิ นี่ละคนบุญไปทางเบิกกว้างโล่งๆ ไปเรื่อยนะ ทางคนบุญไป จิตใจที่เป็นบุญเป็นกุศลแล้วเบิกกว้างเพื่อตัวเองไปเรื่อยๆ

จิตใจที่เต็มไปด้วยบาปด้วยกรรม สร้างแต่บาปแต่กรรมนี้ตีบตันอันตู่ ไปภพใดก็เจอมี แต่ไม่พึงหวัง ภพเปรต ภพผี ภพสัตว์นรก ภพสัตว์เดียรัจฉาน มีแต่ภพไปอย่างนั้นๆ ดู ได้ไหมล่ะ เพียงแต่สัตว์เดียรัจฉานมันก็ไม่อยากเป็นคนเรา อย่างที่เรายกยอสรรเสริญ ไอ้ปูกก็ไอ้หอยอยู่เดี๋ยวนี ยกยอว่าเขาดีอย่างนั้นดีอย่างนี้ แล้วจะให้ไปเป็นหมาตัวนี้จะได้ไหม โอ้ย หงายเลยเข้าใจไหมไม่ไป ชมเฉยๆ แต่ไม่อยากเป็น ก็เป็นอย่างนั้นละ เป็นหมามันก็ไม่อยากเป็น เป็นสัตว์มันก็ไม่อยากเป็น เป็นคนจนแต่คนทุกชั้นชั้นแค่นี้ก็ยังไม่อยากเป็น

เพราะฉะนั้นจึงสร้างความสะดวกให้แก่ตนเอง เพื่อความราบรื่นดีงามในการก้าวเดินของตน คนมีบุญมีกุศลราบรื่นนะ ราบรื่นดีงามเรื่อยๆ เฉพาะนักภวานาเห็นได้ชัดมากที่สุดทีเดียว นักภวานาท่านไปอยู่ในป่าในเขาไม่มีคนเลย มีแต่ท่านอยู่ในป่าในเขาคนเดียว อุดบั้งอิมบั้งๆ แต่ใจนี่รื่นเริงๆ ด้วยธรรม ทางอาหารการกินอุดบั้งอิมบั้ง เพราะกินเมื่อไรก็มีกำลังทันที มีความสุขทันทีจากการกินข้าวกินน้ำ แต่ความดีนี้ยากนะ พี่นยาก เพราะฉะนั้นจึงต้องอดต้องทนเอา เวลาท่านไปอยู่อย่างนั้นท้องแห้ง แต่ใจนี้ชุ่มชื้นเบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใสสว่างกระจ่างแจ้ง อยู่ในภูเขาลูกไหนก็จำอยู่งั้น นั่นละใจสำคัญอยู่นะ

นี่หาความสุขผู้นี้ละผู้ได้ความสุข ประจักษ์ในหัวใจไม่ต้องไปมองดูที่ไหน ความสุขอยู่ในหัวใจพอแล้วเอิบอิมอยู่เย็นเป็นสุข ยืน เดิน นั่ง นอน สบายหมด นี่ความสุขอยู่ที่ใจ ถ้าความทุกข์อยู่ที่ใจโลกนี้แคบนะ มันมาแคบอยู่ที่ใจตีบตันอันตู่บีบบีบบีบไฟอยู่ที่ใจ ถ้าใจเป็นทุกข์ใจสร้างบาปสร้างกรรมมากๆ มีแต่เป็นทุกข์ เวลานี้เราอดไม่ได้ถึงขนาดพูดละนะ เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธแท้ๆ เวลานี้กลายเป็นเมืองส้วม เมืองถ่านกิโลสตันหาไปหมดแล้วนะ มันไม่ได้มองดูบรรพตธรรม เป็นคนสามัญธรรมตายดีกว่าผู้ที่ทำหน้าที่การงาน ที่เขายกยอว่าเป็นข้าราชการงานเมืองเสียอีกนะ ไอ้พวกนี้มันมีแต่ชื่อเฉยๆ โอ้อ่าฟู่ฟ่า แต่หัวใจมันมีแต่ความโลภ เป็นบ้าโลภอยู่ในนั้น

คนโลกมีความสุขที่ไหน คนโกรธคนเคียดแค้นมีความสุขที่ไหน มันติดมันตันอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่ไม่มีสิ่งเหล่านี้ท่านสบาย นั่นต่างกันนะ เราอย่าเอาสิ่งภายนอกมาอวดธรรมนะ อวดไม่ได้อวดธรรม ถ้างั้นภายในใจเท่านั้นละ ชนะหมดเลย อะไรๆ สู้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านผู้ที่พ้นจากทุกข์โดยสิ้นเชิงแล้วจึงเรียกว่าปล่อยหมด ขึ้นชื่อว่าสมมุติทั้งมวลในสามแดนโลกธาตุท่านปล่อยหมด เหล่านี้เป็นภาระทั้งนั้น เวลาปล่อยแล้วดีดีฝังบรมสุขเป็นสุขอย่างล้นพ้น นั่นต่างกัน นี่ละขอให้บำรุงใจให้ดี ใจนั้นละแบกกองทุกข์ ใจนั้นละปลดเปลื้องกองทุกข์ ใจนั้นละเสวยสุข ให้เอาอยู่ที่ใจนะ

ร่างกายสังขารตายด้วยกัน คนมีคนจนคนโง่คนฉลาดตายด้วยกันนั้นแหละ แต่ จิตนี้ทางที่จะไปเบิกกว้างก็มี ที่คับแคบตีบตันก็มี ใครสร้างบาปสร้างกรรมมาก ๆ ผู้นี้ สร้างความคับแคบตีบตัน สร้างขวากสร้างหนาม สร้างพินสร้างไฟไว้เผาตัวเอง ถ้าผู้ใด จิตใจใคร่ต่อกุศลผลบุญ สร้างคุณงามความดีเสมอเรียกว่าเบิกกว้างไป ๆ ต่างกันมากนะ ใจดวงเดียว ใจบุญใจบาปต่างกันมาก คนใจบาปหาบตั้งแต่กองทุกข์ คนใจบุญหนุน ตัวเองขึ้นให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยลำดับลำดับ ให้พากันจำเอานะลูกหลานทุกคน วันนี้ พูดเพียงเท่านี้ละ พูดทุกวันมันเหนื่อยมากนะ พูดทุกวัน ๆ

พูดนี้ก็ออกทั่วประเทศ ๆ ออกนี้ปีขึ้นสถานีบ้านตาด ออกสวนแสงธรรม ราก ใหญ่อยู่ที่นี้ออกกระจายแล้วก็ทั่วโลกไปหมดเลย เสียงธรรมที่เราเทศน์ทุกวันนี้ แล้ว เสียงธรรมที่เราเทศน์นี้เป็นคำเทศน์ที่มั่นใจแนใจที่สุด ไม่มีสงสัยไม่ว่าจะเทศน์หนักเบา มากน้อย หรือดูต่าวก้าวตั่งที่โลกเขาถือกัน ดูต่าวก้าวเทศน์เผ็ดเทศน์ร้อนเทศน์ กระแทกแตกตัน นี่เป็นตั้งแต่เรื่องสำนวนของธรรม ที่ควรหนัก ๆ ควรเบา ๆ ทั้งนั้น ไม่ได้มีกิเลสเข้าแทรกเข้าแซงเลย เพราะฉะนั้นธรรมพระพุทธเจ้าจึงทุกประเภทเป็นคุณ ต่อโลกทั้งนั้น ที่ว่าเป็นโทษต่อโลกไม่มี

เราแสดงต่อบรรดาพี่น้องชาวไทยเรา ก็เป็นเวลาที่ได้เม็ดเต็มหน่วยแจ่มแจ้ง หรือให้เห็นอย่างชัดเจนที่ออกช่วยชาติ ๗ ปี นี้ เทศน์ ๗ ปีก็กัณฑ์ ฟังชินะ เทศน์ ๗ ปี นี้เป็นกัณฑ์ ถ้าวากัณฑ์ ถ้าวาเรียนจะไปหาเรียนมาจากที่ไหนมากมายก่ายกอง เทศน์ ถึง ๗ ปี เปรียญ ๙ ประโยค ๑๐ ประโยคสู้ไม่ได้ เข้าใจไหม เขา ๙ ประโยค ๑๐ ประโยคจริงๆ เขาไม่ได้เทศน์เหมือนหลวงตาบัวป.๓ หลวงตาบัวป.๓ เทศน์หมดทั่ว ประเทศไทย นอกจากนั้นออกทั่วโลกด้วย ออกมาจากหัวใจ พูดให้มันชัด ๆ มันเปิด กว้างไปหมดแล้ว โลงไปหมด สำหรับหัวใจนี้โล่ง ถ้าวาโลกก็เป็นโลกหนึ่งแล้ว แต่นี้ เรียกว่าโลกไม่ถูกนะ คือมันเลยสมมุติไปแล้ว หัวใจนี้เลยแล้ว ส่วนธาตุขันธ์ที่เกี่ยวข้อง กันกับสมมุติทั้งหลายมันก็เข้ากันได้ธรรมดา ๆ การกินอยู่ปวยทุกอย่างที่เป็น สมมุติด้วยกัน เข้ากันได้ธรรมดา ๆ แต่เรื่องอันนั้นเป็นอันหนึ่งขึ้นมาแล้วโดยหลัก ธรรมชาติ

นี่ละธรรมที่ออกจากหลักธรรมชาติที่สอนโลกอยู่เวลานี้ เราสอนด้วยความ แม่นยำ ไม่สงสัย ไม่ว่าจะพูดหนักพูดเบาแค่ไหน เราไม่เคยมีอารมณ์ว่าพูดตรงนี้หนัก เบาพูดตรงนี้เบาไป เราไม่มี เหมือนเขาถามไม้ ควรถากหนักหนัก ควรถากเบาเบา เพื่อ จะเอาต้นเสานี้เป็นบ้านเป็นเรือน อันนี้สั่งสอนคนก็เพื่อจะให้มันเป็นผลเป็นประโยชน์ ควร หนักก็หนัก ควรเบาก็เบา ควรหนักก็หนา ควรบางก็บาง ควรถึงจุดไหนที่ควรหนักก็ หนัก ควรเน้นหนัก กิเลสหนักตรงไหนธรรมะหนักตรงนั้น อย่างนั้น ก็สอนไปอย่างนี้

ทั้งหมดนี้รวมแล้วเรียกว่าเขาตากไม้เพื่อเป็นบ้านเป็นเรือน เป็นต้นเสา เพื่อเป็น
 ผู้เป็นคน สอนธรรมะนี้เพื่อเป็นคน ให้พากันเอาไปปฏิบัตินะ การที่เราได้นำธรรมมา
 สอนเหล่านี้สิ่งเหล่านี้เราผ่านมามากแล้วนะ ความทุกข์ความลำบากแสนสาหัสด้วยการ
 ฝึกทรมานตนเอง ถึงขนาดจะสลบไสล แต่ไม่เคยสลบ เราก็บอกไม่เคยสลบ แต่เฉียด
 ตลอด ถึงขนาดนั้น นี่ละธรรมที่ได้ได้มาจากการฝึกฝนทรมานจะเป็นจะตาย ผลได้
 ขึ้นมาๆ จึงได้เทศน์สอนโลกอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ละ

เราไม่ไปหาที่ไหน พุดแล้วสาธุ จะไปหากรรม์นั่นกรรม์นี้ไม่ ขึ้นฝั่งเลยทันที
 ควรจะเทศน์หนักเบาอย่างน้อยจะออกเองเป็นเอง มันว่างไปหมดแล้ว มีอะไรติด ถ้าไม่
 ติดเราเสียอย่างเดียวไม่ติดอะไร ถ้าติดเราเสียอย่างเดียวติดหมดนะ ขออย่าให้ติดเรา
 ถ้าติดเราอย่างเดียวแล้วติดหมด มันสำคัญอยู่ที่ติดเรา ถ้าไม่ติดเราเสียอย่างเดียวก็โล่ง
 ไปหมดเลย ธรรมะพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าไม่ติดพระองค์ สาวกทั้งหลายไม่ติด
 พระองค์ ธรรมะจึงโล่งไปหมดเลย ถ้าไม่ติดพระองค์ไม่ติดอะไรทั้งนั้นสามโลกธาตุ เปิด
 โล่งได้หมดเลย นั่นละจำเอานะ ว่าจะพอแล้วมันไม่พอ มันเต็มอีก เอาละพอที่นี้จะให้
 พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz